

Протођакон ДР ЧЕДОМИР ДРАШКОВИЋ
редовни професор Богословског факултета
у пенизији (18. VIII 1914 - 14. VIII 1994)

Чедомир Драшковић је рођен у лето 1914. године, дакле ускоро по избијању првога свјетског рата. Рођен је и пошао у школу у Гацку, у Херцеговини; ту је завршио основну школу и нижу гимназију са малом матуром (1929) послје које се уписује у шесторазредну богословију Св. Петра Цетињског на Цетињу коју завршава 1935. године - да би, без прекида, наставио школовање на Православном богословском факултету Београдскога универзитета на коме ће дипломирати 1939. године, одслуживши, за вријеме студија, и редовни војни рок у болничкој јединици у Београду.

То је био ђачки и студентски пут професора Драшковића, послје којега почиње његов радни вијек. Најприје је, свега неколико мјесеци, вјероучитељ народне школе у Београду - да би се ускоро јавио на расписани конкурс Универзитета за асистента на које ће мјесто бити изабран и постављен већ половином марта 1940. године. Нешто касније, половином јула, ступа у брак са колегиницом са студија Јеленом Максимов, с којом ће засновати породицу и радити на хришћанскоме образовању (она од јесени 1940. постаје професор вјеронауке у гимназији). Капитулација бивше Југославије га је затекла на фронту према Албанији; ратне године проводи у Београду, радећи на Факултету и спремајући свој докторски рад.

Као асистен је био постављен за асистента факултета, а не катедре; ово је значило да се додјељује на рад у Библиотеци факултета и ту се опредјељује за своју будућу ужу струку на којој ће да ради, спремајући се за професорски позив. Међутим, он није остао дуго у Библиотеци, него је премјештен у Секретаријат, гдје замјењује секретара који је био позван на војну вјежбу, са које се није више вратио на факултет: почео је рат, он пао у заробљеништво, а по повратку у земљу био изабран за секретара Универзитета. Тако је Чедомир Драшковић свој асистентски стаж, готово цио, провео у Канцеларији Деканата.

Непосредно по завршетку рата и успостављању нормалнога рада Факултета, Чедомир Драшковић је докторирао међу првима - крајем 1945; идуће (1946) изабран је за доцента, затим за ванреднога (1952) па редовног (1959) професора, али је наставио да врши дужност секретара све до 1947. године, док није изабран нови секретар.

Радам на књизи се занимао још у Богословији на Цетињу: био је члан литерарне дружине „Његош“; касније на факултету објављује већ као студент (почев од 1936). Одликовао се јасноћом у мишљењу и у изражавању, и писмено и усмено; био је одличан познавалац администрације, и уопште укупнога школског рада. Имајући могућност ширега бирања будуће струке - будући да није био асистент катедре - определијелио се за практичну групу богословских предмета, посебно за омилитику уз коју су ишли пастирско-педагошки предмети: из омилитике ће да уради своју тезу за докторат (Првобитни облици хришћанске проповеди) па ће постати - и до сада остати - једини доктор омилитике у нашој помјесној Цркви. Дobar дио његових радова је управо из ове научне области која представљају теорију црквенога говорништва; има и објављених проповиједи из којих се види да је своју говорничку ученост и даровитост и практично примјењивао. - Други дио радова му је из пастирско педагошке области; те је предмете предавао, заједно са мисионарством, па је велики интерес поклањао питању практичне стране хришћанства, и религије уопште, увијек будући будан и отворених очију према свијету и његовим изазовима. Зато је у многим питањима закорачивао испред свога времена, држећи се јако вриједности из минулих времена. Његову пажињу нарочито занима и заокупља питање екуменизма.

Као пасторалист и човјек коме је струка мисионарење у модерноме времену, и савременост са њиме, професор Драшковић је отварао и ширио своје интересовање према питањима андрагогије и педагогике, социологије и психоанализе...

Његова јавна, и изговорена и написана, ријеч била је кристално јасна; ту се он огледао још као студент предавањима у Хришћанској заједници младих људи; затим на јавним предавањима на трибинама Удружења студената Богословскога факултета, па на семинарима свештеничкога удружења широм Југославије; а проговорио је неколико пута и на међуцрквеноме плаћу и мировним конференцијама (у Женеви 1965, Москви 1966. и 1977, Прагу 1971. године и другдје). Био је у редакцијама, или главни уредник, „Светосавља“, „Богословља“, „Православне мисли“, „Весника“, „Теолошких погледа“, „Православља“... а био је и сауредник неколико јубиларних споменица које је, поводом високих јубилеја, издала наша Црква.

Као зналац администрације и врстан стилиста био је један од предлагача тројице еминентних представника хришћанскога православног свијета и богословске науке за почасне докторе нашега Богословског факултета: Доротеја, архиепископа атинског (1956); Алексија, патријарха московског (1957), и Атинагоре, патријарха васељенског (1967), као и Варнаве, епископа китроског (1965), за почасног професора.

У вријеме кад је наш Богословски факултет издвојен из састава Универзитета и тиме 'ликвидиран као високошколска државна установа', проф. Драшковић је добио понуду - као и остале његове колеге професори - да пређе на одговарајуће радно мјесто на Универзитету; он се на тој понуди, заједно са

осталима, захвалио и остао је на своме Факултету. Ускоро ће бити (1954) рукоположен у чин ђакона, послје чега ће да брзо успједи унапређење у чин протођакона (1955); у томе, првоне степену свештенства, остаће до краја живота. Пензионисан је спрољећа 1975, а остаће на Факултету да држи наставу до јуна 1979. године. На факултету је имао углед у поратним годинама је фигурирао врло видно, па је касније био декан неколико пута.

Отприлике четврт вијека је био у првоне реду репрезентаната наше Цркве. Био је познат у православноме и уопште хришћанском свијету: извјесни од његових радова су - свакако због актуелности - превођени на стране језике и на њима објављивани. Од 1960. године - искључиво његовим посредовањем - отворена је могућност да наши дипломирани студенти одлазе у Беч на послједиједипломске студије; ту је могућност имало и користило десетак наших теолога од којих су неки на истакнутим мјестима у нашој Цркви; један од њих је и писац ових редова.

Последње године живота провео је у својој породици, окружен пажњом и љубављу свога бројног порода, и родбине уже и шире. Крај је дочекао навршавајући осамдесету. Сахрањен је на Београдском Новом гробљу у Руској парцели, 17. августа 1994. године, гдје ће чекати крај свијета и опште васкрсење. У позним сатима врелога поподнева отпратило га је двадесетак свештеника и већи број поштовалаца који су дијелили бол његове бројен породице. У име Факултета од Покојника се орпостио проф. Др Драган Милин говором који је код присутних остао у трајном сјећању.

Вјечнаја памјат протођакону професору Чедомиру Драшковићу!

Библиографија објављених радова проф. Драшковића Урађена хронолошки и азбучно

1936.

- 1 Владимир Дворниковић, Борба идеја, Београд, 1936, 312, „Светосавље”, 1936, 3 и 4, 188-190 (приказ)
- 2 Једна потреба, „Светосавље”, 1936, 3 и 4, 171-173.
- 3 N. Kogan, Pestalozzi's religiöse Haltung und die Rolle der Religion in seiner Pädagogik, Danzing 1936, 108, „Светосавље”, 1937, 4, 153-154 (приказ)

1937.

- 4 Б. Ђ. Михаиловић, Манастир Пива, Никшић 1937, 45, „Светосавље”, 1937, 2 и 3, 102 (приказ)
- 5 M.T.L. - Penido. La conscience religieuse. Paris 1936, 250, „Светосавље”, 1937, 4, 154. (приказ)
- 6 Наша данашња црква, „Светосавље”, 1937, с 2 и 3, 69-73.
- 7 Некролог Георгију К. Маргаритовићу, студ. теологије, „Светосавље”, 1937, 1, 47-48.
- 8 Некролог Јоксиму Бракочевићу, апсолвенту теологије, „Светосавље”, 1937, 2 и 3, 109-110.
- 9 О једнакости и неједнакости, „Светосавље” 1937, 1, 34-37.

1938.

- 10 Еутаназија, „Светосавље”, 1938, 2, 74-82.
- 11 Доментијан, Живот Св. Саве и св. Симеона, превео др Лазар Мирковић, са предговором др Владимира Ђоровића, Београд, 1938, 335, „Светосавље”, септембар-октобар, 1939, 45-46 (приказ)

- 12 Неколико одговора, „Светосавље”, 1939, 1 и 2, 43-46.
- 13 Списи Св. Саве и Стевана Првовенчаног, превео Л. Мирковић, Београд, 1939, 234, „Светосавље”, 1939, 1 и 2, 51 (приказ)
- 1945.**
- 14 Првобитни облици хришћанске проповеди, Београд, 1945, 88 (теза за докторат, машинопис)
- 1946.**
- 15 Српско православно проповедништво XII-XV века, „Гласник СПЦ”, 1946, 183-188.
- 1947.**
- 16 Место и време за проповедање у старој Цркви, „Гласник СПЦ”, 1947, 179-182.
- 17 Право проповедања у хришћанској цркви, „Гласник СПЦ”, 1947, 261-265. и 280-285.
- 1950.**
- 18 Облици проповеди Господа Исуса Христа и апостола, „Зборник Богословскога факултета”, I, Београд, 1950, 87-106, и посебно. (Одломак из дисертације)
- 1951.**
- 19 Васпитање мoђи расуђивања, у књизи „Религијска педагогика” по универзитетским предавањима проф. др Јордана П. Илића, у редакцији доцента др Чедомира С. Драшковића, Београд, 1951, 127-130.
- 20 Васпитање телесних способности, На истом мјесту, 119-121.
- 21 Златни век хришћанске проповеди, „Зборник Богословскога факултета”, II, Београд, 1951, 201-238, и посебно. (Одломак из дисертације)
- 22 Из историје хришћанске проповеди, „Зборник Богословскога факултета”, II, Београд, 1951, 312-322, и посебно. (Одломак из дисертације)
- 23 Појава и формирање хришћанске омилије, „Зборник Богословскога факултета”, II, Београд, 1951, 177-199, и посебно (Одломак из дисертације)
- 24 Религијска педагогика, чланак у уџбенику „Религијска педагогика”, по универзитетским предавањима професора др Јордана П. Илића, у редакцији доцента др Чедомира С. Драшковића, Београд, 1951, 54-57.
- 25 Религијски педагог др Јордан П. Илић, Београд, 1951, 22.
- 1954.**
- 26 Пастирско-проповедничка делатност Св. Саве, „Гласник СПЦ”, 1954, 7-11.
- 27 Увод у основне проблеме омитике, „Зборник Богословскога факултета”, III, Београд 1954, 121-164, и посебно
- 1955.**
- 28 Српска православна црквена општина у Бечу, „Гласник СПЦ”, 1955, 49-51.
- 1957.**
- 29 Braun Suso Heinrich, Radiopredigten, I-VII Bde, Tyrolia Verlag, Innsbruck-Wien-München, 1946-1957, „Богословље”, 1957, 2, 104-105. (приказ)
- 30 Winter Eduard, Russland und die slawischen völker in der Diplomatie des Vatikans 1878-1903. Akademie-Verlag, Berlin 1950, 186, „Богословље”, 1957, 1, 94-96. (приказ)
- 31 Из новије пастирско-омилитичке литературе, „Богословље”, 1957, 1, 87-89.
- 32 Нешто о либералнокатоличкој цркви, „Богословље”, 1975, 1, 94-96.
- 33 Осврт на једну врсту проповеди, „Богословље”, 1957, 2, 20-34.
- 34 Тајна успеха у проповедању, „Богословље”, 1957, 1, 32-40.
- 35 У спомен архиепископу атинском и целе Грчке Доротеју, „Богословље”, 1957, 2, 103. (читуља)

1958.

- 36 Значај Свете Горе за Православље, „Богословље”, 1958, 1, 1-2. - Исто: „Православље”, 1972, бр. 121, 1-2.
- 37 Нови патријарх српски Герман, „Богословље”, 1958, 2, 1-2.
- 38 Патријарх српски Викентије, „Богословље”, 1958, 1, 94-96.
- 39 Православна мисао. Часопис за богословску књижевност и црквено-сталешка питања, издаје Савез удруженог православног свештества Југославије, год. I, св. 1, Београд, 1958, 96, „Богословље”, 1958, 1, 89-90. (приказ)
- 40 Реторичка основа црквене проповеди, „Богословље”, 1958, 1, 40-50.
- 41 Прилог пастирској психологији и психотерапији, „Богословље”, 1958, 2, 88-92.

1959.

- 42 Die kirchliche Ausbildung der Serben zur Zeit der Nemanjići, Ostkirchliche Studien, 8 Band, 3-4 Heft, Würzburg 1959, 230-239. и посебно
- 43 Значај Свете Горе за православље, „Богословље”, 1958, 1, 1-2. Исто: „Православље” 1972, бр. 121, 1-2.
- 44 Митрополит Николай, Слова, речи, посланија (1941-1946), 1947, 253; Слова и речи. Том II (1947-1950), 1950, 400; Слова и речи, Том III (1950-1954), 1954, 487; Слова, речи и статије. Том IV (1954-1957), 1957, 472, „Богословље”, 1958, 1 и 2, 145-146. (приказ)
- 45 Прилог типологији свештеника, „Богословље”, 1959, 1 и 2, 140-142.
- 46 Размишљања о васељенском сабору, „Богословље”, 1959, 1 и 2, 1-5.

1960.

- 47 Der Seelsorger. Monatsschrift für alle Bereiche Priesterlicher Reich-Gottes-Arbeit, XXX Jhrg 1950/60; „Богословље”, 1960, 1-2, 84-85.
- 48 Der Stand der theologischen orthodoxen Wissenschaft in Jugoslawien. У књизи Flaviu Popan - Ćedomir Drašković, Orthodoxie heute in Rumänien und Jugoslawien. Religiöses eben und theologische Bewegung, Herder Wien, 1960, 160-175.
- 49 Die Lage der orthodoxen Kirche in Jugoslawien. У истој књизи, 137-159.
- 50 Др мед. Дитер Кернер, Мајнд, Смрт Исусова, Ауторизован превод с немачкога, „Православна мисао” 1960, 2, 58-65.
- 51 Најновији мартирологион Српске цркве, „Богословље”, 1960, 1 и 2, 79-80. У спомен професора Јосифа, „Светосавље”, „Богословље”, 1960, 1 и 2, 1-2.
- 52 Flaviu Popan - Ćedomir Drašković, Orthodoxie heute in Rumänien und Jugoslawien. Religiöses Leben und theologische Bewegung. Herder Wien, 1960, приказ првога дијела књиге, „Богословље”, 1960, 1 и 2, 81-82.
- 53 Bibliographie der theologischen orthodoxen Wissenschaft in Jugoslawien 1945-1960. Ostkirchliche Studien, 10 band, 2/3 Heft, Würzburg, 1961, 221-256. и посебно
- 54 Европски проблем свештеничког позива, „Богословље” 1961, 1 и 2, 118-120
- 55 Erwägungen über das ökumenische Konziel. Der Seelsorger, Monatsschrift über alle Bereiche pristerlicher Reich-Gottes-Arbeit, Wien, 1961, Heft 7, 308-312.
- 56 Custos, quid de nocte? Посвећено седамдесетогодишњици професора Пфиглера, „Богословље”, 1961, 1 и 2, 121-122.
- 57 Професор Викентије фарадински, „Весник Свештеничког удружења”, 1964, бр. 281.
- 58 Хиљадугодишњица Свете Горе и њен значај за православље, у књизи „Света Гора и манастир Хиландар”, Београд, 1961, 8-16.
- 59 Црквено образовање Срба у доба Немањина, „Гласник СПЦ”, 1961, 37-40.
- 60 Четрдесет година Богословског факултета у Београду, „Богословље”, 1961, 1 и 2, 1-26.

1962.

- 61 Библиографија православне теологије у Југославији, „Православна мисао”, 1962, 1 и 2. Сепарат: Београд, 1962, 44.

- 62 Ежегодник православной церкви в Чехословакии, Прага 1961, 151; 1962, 128, „Богословье” 1962, 1 и 2, 79-80. (приказ)
- 63 Zbornik razprava Teološke Fakultete v Ljubljani. Izdala Teološka fakulteta v Ljubljani 1962, „Богословье”, 1962, 1 и 2, 80-82. (приказ)
- 64 Потреба и значај предстојећег свеправославног сабора, „Богословье”, 1962, 1 и 2, 1-12. И посебно.

1963.

- 65 Bogoslovska smotra, God. XXXIII, br. 1, Zagreb, 1963, 163., „Богословье”, 1963, 1 и 2, 84-85. (приказ)
- 66 Mysterium Kirche, „Богословье”, 1963, 1 и 2, 85-87.
- 67 Митрополит Антоније Храповицки као пасторалист, „Богословье”, 1963, 1 и 2, 9-15. И посебно.

1964.

- 68 Gott in Welt. Festgabe für Karl Rahner. herausgegeben von Johannes Vaprist Metz, Walter Kern SJ, Adolf Darllar und Herbert Vorgrimler, I-II, Herder 1964, 667 + 964, „Богословье”, 1964, 1-2, 144. (приказ)
- 69 О апостолату световњака, „Гласник СПЦ” 1964, 188-190. (проповијед)

1965.

- 70 Пут Цркве у XXI век, „Гласник СПЦ”, 1965, 124-126. (проповијед)
- 71 The importance of the Holy Mountain and the Monastery Hilandar for Orthodoxy. Serbian Orthodox Church - Ist Past and Present, Belgrade, 1965, Vol. 1, No 1, 20-23.

1967.

- 72 Његова Светост васељенски патријарх Атинагора I почасни доктор Богословског факултета Српске православне цркве, „Богословье”, 1967, 1 и 2, 1-8.
- 73 Криза проповедништва и његови проблеми, „Богословье”, 1967, 1 и 2, 19-34, и посебно.
- Одломак у „Гласу Православне епархије нишке”, IV 91970), 2, 28-32.
- 74 О екуменском дијалогу љубави, „Гласник СПЦ”, 1967, 48-49. (проповијед)
- 75 Razmišljanja o Crkvi i njenoj sadašnjoj perspektivi. Encyclopaedia moderna, časopis za sintezu nauke, umetnosti i društvene prakse, br. 3-4, mart - juni, 1967, 52-54.

1968.

- 76 На дан Св. Василија Острошког, „Гласник СПЦ”, 1968, 223-224.
- 77 О савременом хришћанском апостолату, „Гласник СПЦ”, 15-16. (проповијед)
- 78 Размишљања о Цркви, (нешто скраћен текст из Енциклопедије модерна), „Kairos”, II, 1968, бр. 2, просицац - вељача, 1967/68, Сомбор, 43-50.
- 79 У спомен протојереја ставрофора др Лазара Мирковића, професора Православног богословског факултета у пензији, „Гласник СПЦ”, 1968, 114-116.

1969.

- 80 др Дамаскин Грданички, православни митрополит загребачки, „Весник Свештеничког удружења”, 1969, бр. 491.
- 81 Жртве свештенства српске православне цркве у току другог светског рата. Удружење православног свештенства Југославије. Споменица поводом осамдесетогодишњице свештеничког удружења, Београд, 1969, 241-155.
- 82 Поводом великог јубилеја Српске православне цркве. Encyclopaedia moderna, časopis za sintezu nauke, umetnosti i društvene prakse, 10, jesen 1969, 241-255.
- 83 Православне теолошке школе у Западној Европи, „Весник Свештеничког удружења”, бр. 491.
- 84 Савремени значај свете браће Ђирила и Методија, „Православна мисао”, 1969, 1 и 2, 1-14.

85 Христос живот света, „Гласник СПЦ” 1969, 41-42. (Проповијед)

1970.

86 О значају Библије за васпитање, „Гласник СПЦ”, 1970, 23-24. (Проповијед)

87 Pravoslavlje i ekumenizam. У књизи Vjerske zajednice u Jugoslaviji, NIP „Binoza”, Zagreb, 1970, 116-126.

Исто: Orthodoxy and Ecumenism. Religions in Yugoslavia, Binoza, Zagreb, 1971, 1971, 120-131.

Исто: 'L' orthodoxie et l'oecuménisme. Les religions en Yougoslavie, Binoza, Zagreb, 1971, 117-128.

1971.

88 Значај молитве за религиозно-морални живот хришћанина. Свети Василије Острошки - Споменица поводом тристагодишњице његова престављења, Београд, 1971, 117-127. И посебно.

89 Историјско-теолошки поглед на физичко васпитање, „Теолошки погледи”, 1971, 3, 176-180.

90 Све о Србима и православљу у СР Хрватској, „Теолошки погледи”, 1971, 4, 316-319. (приказ)

91 С острошких висина, „Теолошки погледи”, 1971, 4-9.

92 Хришћанска конференција за мир, „Теолошки погледи”, 1971, 4, 241-245.

93 Црквене школе Српске патријаршије. Српска православна црква 1920-1970.

94 Споменица о педесетогодишњици васпостављања Српске патријаршије, Београд, 1971, 313-332. И посебно.

1972.

95 Будућност цркве - Где лежи вредност цркве?, „Православље”, 1972, бр. 4, 115, 1.

96 Да ли је све спремно за Велики сабор, „Православље”, 1972, бр. 136, 1-2.

97 Двадесет година на Брањичевском трону, „Православље”, 1972, бр. 132, 3.

98 Догађај који живот значи (Поводом једног несвакидашњег јубилеја), „Православље”, 1972, бр. 138, 1-3.

99 Долази нам Руски патријарх, „Православље”, 1972, бр. 132, 1-2.

100 Екуменизам и Православна црква, „Православље”, 1972, бр. 117, 1.

101 Из историје Свете Горе, „Православље”, 1972, бр. 123, 9-10.

102 Јован Р. Костић, директор Основне школе „Иво Лола Рибар” у Руми, „Православље”, 1972, бр. 123, 15 (некролог)

103 О актуелним питањима Православне цркве. Интервју архиепископа Јеронима „Православљу”, „Православље”, 1972, бр. 125, 3.

104 Потребан нам је Велики сабор, „Православље”, 1972, бр. 136, 1-2.

105 Религија је елемент културе, „Православље”, 1972, бр. 119, 1.

106 Савремени значај личности Светога Саве. Прилог нашем схватању екуменизма, „Православље”, 1972, бр. 116, 1-2.

107 Седамдесет година Божицара Ковачевића, „Православље”, 1972, бр. 131, 11.

108 Теологија апостола та верника, „Православље”, 1972, бр. 126, 1-2.

Исто: Theology of the Apostolate of the Believers. The Path of Orthodoxy, 1972, No. 9, 1-9.

109 Традиција о прилагођавању Православља савременом свету, „Православна мисао”, 1972, 1 и 2, 1-10.

110 Умро кардинал Тисерац, „Православље”, 1972, бр. 119, 3.

111 Умро отац отаца наших (Поводом смрти васељенскога патријарха Атинагоре), „Православље” 1972, бр. 127, 1-2.

Исто: Преминуо васељенски патријарх Атинагора, „Гласник СПЦ”, 1972, 204-206.

112 Умро истакнути заточник љубави и братства протојереј Миљивоје Мандић, „Православље”, 1972, 121, 14. (некролог)

113 Уочи доласка поглавара Грчке цркве (Са биографијом архиепископа Јеронима), „Православље” 1972, 123, 1-2.

1973.

- 114 Допринос Руске православне цркве Православљу и хришћанству уопште.
115 Интервју патријарха московскога и целе Русије Пимена, „Православље” 1973, бр. 140, 3.
116 Екуменска размена искуства, „Весник Свештеничког удружења”, 1973, бр. 571-572.
117 Екуменски састанак - прилог успеху Цркве у савременом свету, „Весник Свештеничког удружења”, 1973, бр. 575.
118 Кибернетика и теологија, „Православље”, 1973, бр. 160, 1-2.
119 Петнаест година на патријарашком тропу - јубилеј патријарха српског Германа, „Православље”, бр. 153, 1-2.
Исто: „Стаза православља” - „The Path of Orthodoxy”, 1973, 12, 3-9.
120 Прилог разумевању православља, „Православље”, 1973, бр. 142, 1-2.
121 Specific Elements of the Orthodox Devotion. The Path of Orthodoxy, 1973, No 4-5, 4-5.
122 Црква и неки њени проблеми, „Православље”, 1973, бр. 159, 1-2.
123 Црква у савременом свету, „Православље”, 1973, 141, 1-2.

1974.

- 124 Абуна Теофинос - поглавар Етиопске цркве, „Православље” 1974, бр. 164, 5-6.
125 Вазген I - поглавар Јерменске цркве, „Православље”, 1974, бр. 166, 5-6.
126 Ελευθερία και δεσμεύσεις υπό Παράδοξους διά την Προσαγωγήν της Ορθοδοξίας εις τον σύγχρονον κόσμον. Αριστοτελίον Πανεπιστημίων Θεσσαλονίκης, Επιστημονική Ελετηρική Θεωλογική Σχολή, том 19, Θεσσαλονίκη 1974, 143-159, и посебно
127 Зашто треба да буде сазван Свети и велики сабор? Интервју митрополита транупољског Дамаскина, „Православље”, 1974, бр. 163, 3-4.
128 Значај Хиландара за Српску цркву, „Православље”, 1974, бр. 181, 1-2.
129 Из теологије о свештенству, „Православље”, 1974, бр. 181, 1-2.
130 Институција Цркве и њена мисија, „Православље”, 1974, бр. 169, 1-2.
131 Малабарска црква сведочи о себи, „Православље”, 1974, бр. 169, 8-9.
132 Мисија Цркве нашега времена, „Православље”, 1974, бр. 168, 1-2.
133 Наш сусрет са Христом, „Православље”, 1974, бр. 173, 1-2.
134 Pastoralni značaj euharistije danas, V edinosti. Ekumenski zbornik 1974, Ljubljana - Maribor 1974, 89-97.

Исто: „Православна мисао”, 1975, 2, 5-12.

- 135 Свештеник и верник у теологији, „Православље”, 1974, бр. 177-178, 1-2.
136 Теодосије - поглавар Јапанске цркве, „Православље”, 1974, бр. 167, 5-6.
137 Тридесет година од трагичне погибије Шћепана Грђића, „Православље”, 1974, бр. 170, 10-11.
138 Хришћанство данас и сутра, „Православље”, 1974, бр. 176, 1-2.
139 Црква у новом друштву, „Православље”, 1974, бр. 166, 1-2.
140 Шенуда III - поглавар Коптске цркве, „Православље”, 1974, бр. 163, 7.

1975.

- 141 Православни богословски факултет у Београду. У ревији Српска православна црква - њена прошлост и садашњост, Београд, 1975, 5, 21-32, паралелно и на енглеском, стр. 23-32.

1976.

- 142 Академија наука - Светом Сави, „Православна мисао”, 1976, 23, 121-124.
143 Евангелизација и њени феномени код православних, „Православна мисао”, 1976, 23, 5-19.
Исто: Evangelizacija in njeni fenomeni kod pravoslavnih. У књизи Evangelizacija u našem prostoru i vremenu. KS Zagreb, 1977, 21-34.

1977.

144 Die Serbisch-orthodoxe Kirche und ihre soziale Tätigkeit. Diakonie Impulse - Erfahrungen - Theorien. zeitschrift des Diakonischen Werkes der Evangelischen Kirche in Deutschland, Beiheft August - September 1977, 1, 48-52.

Исто: Српска православна црква и социјални рад, „Православна мисао” 1977, 24, 5-8.

145 Прилог „Весника” практичној теологији, „Весник Свештеничког удружења”, 1977, бр. 650.

1978.

146 Карактеристика времена патријарха Германа. Патријарх српски Герман - Споменица поводом двадесетогодишњице његовога патријарашког служења 1958-1978, Београд, 1978, 13-24.

147 Проповед Чедомира Драшковића на литургији у Аранђеловцу (поводом завршетка рада Трећег југословенскога међуфакултетскога екуменског симпозијума), „Православље”, бр. 280, 7.

Исто: „Весник Свештеничког удружења” 1978, бр. 663.

Исто: АКСА 1978, 42.

148 Сећање на Риста Грђића, „Весник Свештеничког удружења”, бр. 663.

149 У спомен Риста Грђића, „Православље”, 1978, бр. 280, 10.

150 Ускрс - празник живота, „Весник Свештеничког удружења”, 1978, бр. 656.

1979.

151 Два изражаја црквене политике. Црква у савременом свету - Зборник радова Трећег међуфакултетскога екуменског симпозијума, Београд, 1979, 90-93.

1980.

152 Одржан Четврти међуфакултетски екуменски симпозијум, „Весник Свештеничког удружења”, 1980, бр. 686.

Исто: „Православље”, 1980, бр. 327, 1-4.

153 Хвала Diakonisches Werk-у, „Православље”, 1980, бр. 326, 5.

1982.

154 Речник пастирскопедагошке терминологије, „Православна мисао”, 1981/82, 123-182. Сепарат: Београд, 1982, 62.

1983.

155 О екуменизму, „Православна мисао”, 1983, 5-28. Сепарат: Београд, 1983, 26.

Рукопис

Православни теолог Хомјаков као критичар западних вероисповедања, величине око 6 табака.